

Debreceni Ítéltábla
Bf.III.741/2025/17.

A Debreceni Ítéltábla mint másodfokú bíróság Debrecenben, a 2025. december 15. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta és kihirdette a következő

í t é l e t e t:

A jelentős mennyiségű kábítószerre elkövetett kábítószer-kereskedelem büntette miatt Terhelt1 és társai ellen indított büntetőügyben a Miskolci Törvényszék 2023. augusztus 23. napján kihirdetett 17.B.63/2022/91. számú ítéletét – a jelen felülbírálattal érintett Terhelt1 I. rendű vádlott vonatkozásában – megváltoztatja a következők szerint.

A Terhelt1 I. rendű vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés büntetés tartamát 6 (hat) évre enyhíti.

Terhelt1 I. rendű vádlott személyazonosító okmányának száma: szám, bejelentett lakóhelye: lakcím., tényleges tartózkodási helye: Cím2

Egyebekben az elsőfokú ítéletet a jelen felülbírálattal érintett Terhelt1 I. rendű vádlott vonatkozásában helybenhagyja.

A másodfokú eljárásban felmerült 24.500 (huszonnégyezer-ötszáz) forint bűnügyi költséget az állam viseli.

A másodfokú ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

[1] A Miskolci Törvényszék a rendelkező részben írt ügydöntő határozatában bűnösnek mondta Terhelt1 I. rendű vádlottat kábítószer-kereskedelem büntettében [a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (a továbbiakban Btk.) 176. § (1) bekezdés 3.

fordulat (3) bekezdés], II.r. II. rendű és III.r. III. rendű vádlottakat 1-1 rendbeli társtettesként elkövetett kábítószer-kereskedelem büntetében [Btk. 176. § (1) bekezdés 4. fordulat]. Ezért Terhelt I. rendű vádlottat 8 év – fegyház végrehajtási fokozatú – szabadságvesztésre és 5 év közügyektől eltiltásra, II.r. II. rendű vádlottat mint különös visszaesőt 5 év – börtön végrehajtási fokozatú – szabadságvesztésre és 5 év közügyektől eltiltásra, míg III.r. II. rendű vádlottat 3 év – börtön végrehajtási fokozatú – szabadságvesztésre és 3 év közügyektől eltiltásra ítélte. Rendelkezett a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjáról, valamint az előzetes fogvatartásban töltött idő beszámításáról. II.r. II. rendű vádlott szemben 100 000 forint összegre vagyonelkobzást rendelt el, rendelkezett a lefoglalt bűnjelekről, valamint a bűnügyi költség viseléséről.

[2] Terhelt I. rendű vádlott és védője elsődlegesen megalapozatlanság és téves minősítés miatt a büntetés jelentős enyhítése, másodlagosan a büntetés enyhítése érdekében, míg II.r. II. rendű vádlott és védője, valamint III.r. III. rendű vádlott és védője enyhítésért nyújtottak be fellebbezést, utóbbi vádlott tekintetében felfüggesztett szabadságvesztés kiszabása érdekében éltek jogorvoslattal.

[3] Az ügyészség az elsőfokú ítéletet tudomásul vette.

[4] A Debreceni Ítéltábla a 2024. január 18. napján Bf.III.648/2023/25. számú ítéletével II.r. II. rendű és III.r. III. rendű vádlott vonatkozásában az eljárást jogerősen befejezte.

[5] A Debreceni Fellebbviteli Főügyészség a Bf.41/2023/9. számú átiratában kifejtette, hogy az elsőfokon eljáró törvényszék a bizonyítási eljárást alaposan, az eljárási szabályokat betartva folytatta le, és a bizonyítékok megfelelő értékelésével megalapozott tényállást állapított meg, a cselekmények minősítése is helytálló, így az elsőfokú ítélet tanácsulésen történő helybenhagyására tett indítványt.

[6] Terhelt I. rendű vádlott védője fellebbezésének írásbeli indokolásában kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság tényállása megalapozatlan, mivel a törvényszék több bizonyíték értékelése során téves ténybeli következtetésre jutott. A 2021. június 10. napján történt kábítószer átadást ugyanis III.r. III. rendű vádlott ellentmondásos vallomásán kívül semmi nem támasztja alá, sőt, azon objektív tények, hogy a III.r. III. rendű és Terhelt I. rendű vádlottnál tartott házkutatások alkalmával lefoglalásra kerültek kábítószeres különféle tasakokban, melyek III. rendű vádlott állítása szerint I. rendű vádlottól származnak, azonban ezen tasakok méretei nem egyeznek egymással, ilyen méretű tasakokat Terheltnél nem foglaltak le, ennek ellenkezőjét támasztják alá. Ez is arra utal, hogy a kérdéses kábítószer nem Terheltnél származik, ahogy azt a III. rendű vádlott állítja.

Életszerűtlennek tartotta azt, hogy az I. rendű vádlott, mint kereskedő ellenérték nélkül adta volna át a kábítószer.

Rámutatott, hogy a 2021. június 10. napján kelt jelentés szerint a 01-37014-01. sorszámu közlés tartalmából kiderült, hogy nem Terheltnél származik a III. rendű vádlott által állított kábítószer-mennyiség, hanem más forrásból. tanú3 tanúvallomása alapján is Terhelt I. rendű vádlott vallomásai tekinthetők irányadónak. Továbbá vizsgálni kellett volna a bíróságnak,

hogy a különböző helyekről lefoglalt kábítószer minősége azonos-e, mert ezzel egyértelműen megdől a III. rendű vádlott védekezése.

Sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság időszerűségi, gazdaságossági és költséghatékonysági megfontolásból utasította el a vegyész szakértő személyes idézésére és meghallgatására irányuló védelmi indítványt. A másodfokú eljárásban is fenntartotta a toxikológiai és vegyész szakértő idézésére és meghallgatására irányuló indítványát.

Kifogásolta az elsőfokú bíróság azon érvelését, mely szerint Terhelt1 bűnösségére utal az, hogy a gépjármű hátsó részében tárolta a kábítószer.

Összefoglalva, elsődlegesen az elsőfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárás lefolytatására utasítását indítványozta. Másodlagosan azt kérte, hogy az ítéltábla a megalapozatlanság kiküszöbölését követően változtassa meg az elsőfokú bíróság ítéletét és Terhelt1 I. rendű vádlottat kábítószer birtoklásában mondja ki bűnösnek és a vele szemben kiszabott büntetés mértékét mérsékelje. Harmadlagosan pedig a szabadságvesztés büntetés mértékének enyhítésére tett indítványt.

[7] Terhelt1 I. rendű vádlott a védője útján az ítéltáblához benyújtott észrevételeiben részletesen elemezte az eljárás során keletkezett terhelti- és tanúvallomásokat, valamint a vádlottak közötti telefonon történt üzenetváltásokat. Ennek során igyekezett bemutatni elsősorban vádlott társainak önmagukkal és egymással is ellentmondó vallomásait, valamint valószínűsítette, hogy meg nem nevezett személyek az eljárásban II. II. rendű vádlott felé olyan nyomást gyakoroltak, mely szerint őt terhelő vallomást tegyen. Részletesen elemezte a nyomozás során a vádlottaknál fellelt csomagolóanyagokat.

Felvetette, hogy az ellene kábítószer-kereskedelem miatt emelt vád mögöttes oka az is lehet, hogy III.r. III. rendű vádlott élettársa baráti kapcsolatban van egy ügyész házaspárral. Sérelmezte azt is, hogy az eljárás során senki nem kérdezte meg tőle, hogy honnan volt az a drog, aminek átadásával vádolták. Álláspontja szerint vele szemben csak azért emeltek vádat súlyosabb büncselekmény miatt, mert III.r. III. rendű vádlott kimentése volt a cél.

[8] 2025. december 10. napján az ítéltáblához érkezett Terhelt1 I. rendű vádlott védője útján benyújtott újabb nyilatkozata. Ebben beszámolt ismeretségéről III.r. III. rendű terhelttel. Előadta, hogy III.r. val egy bérleti díj tartozás miatt ismerkedett meg, később III.r. őt megkereste különféle üzleti ajánlatokkal. Ezt ő csábítónak találta, ezért adott neki 3.000.000 forintot és ennek fedezetül megkapta az autójának adásvételi szerződését. Később szó volt róla, hogy 6.000.000 forintot fektessen be, és ezen 6.000.000 forint fedezetül vitte neki III.r. a speedet és a kokaint. Amikor érkezett tanú3, akkor ő a kokaint gyorsan berakta az autójának hátsó ülésére. tanú3nak el is mondta, hogy III.r. neki kokaint hozott. Egyszer ugyan kivette a hátsó ülésről a kokaint lemérni, de azt követően vissza is rakta oda. Így történt az, hogy az autójában találták meg a kokaint, és a szintén Sz. által hozott speedet a lakásának hűtőjéből adta elő a házkutatás során. Összességében ártatlanságát hangsúlyozta a III.r.nál, illetve II.nál megtalált kábítószer és a nála fellelt kokain és speed vonatkozásában is.

[9] A Debreceni Ítéltábla a 2024. január 18. napján Bf.III.648/2023/25. számú ítéletével II.r. II. rendű és III.r. III. rendű vádlott vonatkozásában az eljárást jogerősen befejezte.

[10] A másodfokú bíróság a fellebbezéseket a védő indítványa folytán, az alább megjelölt védelmi bizonyítási indítványok elutasítását követően, a büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (a továbbiakban: Be.) 599. § (1) bekezdése alapján Terhelt1 I. rendű vádlott vonatkozásában is nyilvános ülésen bírálta el.

[11] A másodfokú nyilvános ülésen a védő fenntartotta fellebbezésének írásbeli indokolásában előterjesztett indítványait, valamint indítványt tett arra, hogy a vádlott

megtalált és újra beüzemelt telefonjában lévő üzenetváltásokat nyerje ki a bíróság, mert azok a vádlott védekezését támasztják alá, bizonyítják a vádlott és III.r. közötti kapcsolat jellegét.

[12] A nyilvános ülésen a védő perbeszédében az írásban benyújtott fellebbezés indokolását fenntartotta. Álláspontja szerint számos objektív bizonyíték támasztja alá Terhelt I védekezését, és a titkos információgyűjtés alapján nem keletkezett vonatkozásában információ, ugyanakkor III.r. esetében igen. Hangsúlyozta, hogy nem állapítható meg kétséget kizáróan a bűncselekmény a védenca terhére, így az elsőfokú bíróság ítélete részleges megalapozatlanságban szenved. Indítványozta, hogy az ítéltábla a megalapozatlanság kiküszöbölését követően változtassa meg a törvényszék ítéletét, és Terhelt I. rendű vádlott bűnösségét kábítószer birtoklásában állapítsa meg. Másodlagos kérelmében a kiszabott büntetés lényeges enyhítésére tett indítványt a vádlott életkorára, részbeni beismerő vallomásaira és személyi körülményeire tekintettel, figyelemmel a hasonló ügyekben az ítéltáblán kiszabott büntetések tartamára is.

[13] Az ügyész perbeszédében kiemelte, hogy az elsőfokú bíróság az eljárási szabályokat megtartotta, és megalapozott tényállást állapított meg, helyesen vont következtetést a vádlott bűnösségére. A tényállást II. II. rendű és III.r. III. rendű terheltek beismerő vallomásán túl a szembesítések eredménye, a tanúvallomások, az igazságügyi szakértői vélemények és a lehallgatási anyagok tartalma, a házkutatási jegyzőkönyvek, lefoglalási határozatok, jelentések is megalapozták, ezért a tényállás irányadó a másodfokú eljárásban. Helytálló a vádlott cselekményének minősítése is. A vádlott által előadott védekezéssel kapcsolatosan kiemelte, hogy az, hogy III.r. adott speedet és kokaint a vádlott szerint Terhelt I részére, nem magyarázza azt, hogy hogyan került hozzá a 16 g súlyú, 44 darab sárgászöld színű növényi mag, melynek felülete amfetamint tartalmazott. Álláspontja szerint irreleváns az a körülmény, hogy a vádlottaknál lefoglalt csomagolóanyagok méretei eltértek, mivel megállapítható volt, hogy megtörtént a kábítószer átcsomagolása. Hangsúlyozta a kábítószerrel kapcsolatos bűncselekmények elszaporodottságát. Álláspontja szerint nem indokolt az első fokon kiszabott szabadságvesztés büntetés enyhítése sem, ezért az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását indítványozta.

[14] Tekintettel arra, hogy Terhelt I. rendű vádlott és védője eltérő minősítésre irányulóan is nyújtott be perorvoslatot, a másodfokú bíróság felülbírálata teljes. Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét és az azt megelőző eljárást a Be. 590. § (1) és (2) bekezdése alapján – eltérő törvényi rendelkezés hiányában – az ítélet megalapozottságát, a bűnösség megállapítására vonatkozó rendelkezését, a bűncselekmény minősítését valamint az indokolás helyességét és az eljárási szabályok megtartását arra tekintet nélkül bírálta felül, hogy ki és milyen okból fellebbezett (teljes revízió).

[15] A felülbírálat során a másodfokú bíróság megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárást a perrendi szabályoknak megfelelően folytatta le. Nem vétett abszolút eljárási szabálysértést, ami az érdemi felülbírálatot kizárná [Be. 608. § (1) bekezdés a-h) pont], vagy amelynek kiküszöbölése céljából másodfokú tárgyaláson bizonyítás felvételének lenne helye [Be. 594. § (1) bekezdés].

[16] Az elsőfokú bíróság az ügy helyes megítélése szempontjából lényeges bizonyítékokat hiánytalanul a tárgyalás anyagává tette, megvizsgálta, és azok alapján a jelen felülbírálattal érintett Terheltl I. rendű vádlott tekintetében nagyrészt helyes tényeket rögzített.

[17] A megállapított tényállás azonban részben megalapozatlan a Be. 593. § (1) bekezdés a) pontjában írt hiányosság, illetve a d) pont szerinti helytelen ténybeli következtetés miatt, melyet a másodfokú bíróság a Be. 593. § (1) bekezdésének a) pontjában írtak szerint, az elsőfokú bíróság által lefolytatott bizonyítást érintő ügyiratok tartalma és ténybeli következtetés alapján kiküszöbölt.

[18] Az ítéltábla a tényállást annyival egészíti ki, hogy a *II.r. II. rendű és III.r. III. rendű vádlottak által Terheltl I. rendű vádlottól megvásárolt 50 gramm speed hatóanyag tartalma 6,9 gramm, a 15 gramm kokain speed hatóanyag tartalma 5,79 gramm volt.*

[19] A jelentős mennyiség megállapítása nem ténybeli, hanem jogi értékelést jelent, amelynek ténybeli alapját a kábítószer fajtája, mennyisége, illetve a hatóanyag fajtája és tartalma képezi. Így kizárólag ez utóbbi ténymegállapítások tartozhatnak a felülbírálat során irányadó történeti tényállásba. Az ezen tényekből levont következtetés azonban már jogkövetkeztetés. Tehát nem része a tényállásnak az a megállapítás, miszerint a speed-por és a kokain mennyisége külön-külön és azok összevont mennyisége meghaladja-e és ha igen, mennyivel a csekély mennyiség felső határát, eléri-e a jelentős mennyiség alsó határát, annak hány százaléka (BH2024.129. – Kúria Bfv.II.432/2023/9., Kúria Bfv.1062/2022/9.). Ezek az utóbbi megállapítások ugyanis a már valónak elfogadott ténymegállapításoknak a jogi normával történő egybevetését, a törvény szövegének való megfeleltetését jelentik, így az ítélet jogi indokolásába tartozóak. Ellenkező esetben nem lenne lehetősége a korlátozott felülbírálatot végző bíróságnak, vagy adott esetben a rendkívüli jogorvoslatként végzett felülvizsgálat során a Kúriának a törvénysértő minősítés megváltoztatására.

[20] A fentieknek megfelelően, nem érintve az ítéleti tényállás ténymegállapításait, az ítéltábla az elsőfokú ítélet [31], [32] és [34] bekezdéseinek az ott írt kábítószeres csekély és jelentős mennyiségének alsó, illetve felső határával, azok százalékos mennyiségével kapcsolatos megállapításait az ítélet jogi indokolási részébe tartozónak tekinti.

[21] Ezen túl a [9] bekezdésben a nyilvánvaló leírási hiba folytán rögzített „Életvételet” szót „Életvitelét” szóra helyesbíti.

[22] Továbbá az elsőfokú ítélet kihirdetését követően Terheltl I. rendű vádlottat a Trausteini Bíróság (Németország) 2024. június 24. napján kelt és e napon jogerőre emelkedett 7 KLS 280 Js 10681/17 (2) számú ítéletével jogellenes beutazás és tartózkodás elősegítése miatt 2 év 4 hónap szabadságvesztésre ítélte, mely büntetését Németországban letöltötte.

[23] A fenti kiegészítéssel és helyesbítéssel a tényállás teljes mértékben megalapozottá vált, így a Be. 593. § (3) bekezdése alapján irányadó a másodfokú eljárás során.

[24] Fontos a revízió e részében leszögezni, hogy megalapozatlansági ok hiányában, vagy a részbeni megalapozatlanság orvoslását követően a tényálláshoz kötöttség elvéből adódóan a másodfokú bíróság határozatát az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra alapítja. Ennek elvi indokát a Be. 167. § (3)-(4) bekezdése adja, ami szerint a bizonyítás eszközeinek és a bizonyítékoknak nincs törvényben előre meghatározott ereje, a bíróság a

bizonyítékokat egyenként és összességükben szabadon értékeli, és a bizonyítás eredményét az így kialakult meggyőződése szerint állapítja meg. Ezáltal biztosított a bizonyítékok hitelt érdemlőségének meggyőződés szerinti, szabad mérlegelése és védett mikénti értékelése (Kúria Bhar.III.1201/2018/10.).

[25] A bizonyítékok felülmérlegelésének tilalma annyit jelent, hogy a fellebbviteli bíróság nem dönthet másként egy bizonyíték hitelességéről, mint ahogyan azt az elsőfokú bíróság tette. Így nem mondhatja például azt egy, az elsőfokú bíróság által elfogadott tanúvallomásra, hogy azt nem fogadja el, és az annak alapján megállapított tényeket mellőzi a tényállásból, illetve nem egészítheti ki vagy módosíthatja az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást egy általa el nem fogadott tanúvallomás, vagy vallomásrész alapján {EBH2019.9. [53]}.

[26] A másodfokú bíróságnak tehát az elsőfokú bíróság által elfogadott bizonyítékokat kell alapul vennie; attól - megalapozott tényállás esetén - akkor sem térhet el, ha saját meggyőződése esetlegesen eltérő. A tényállás módosítása (ideértve: az eltérő tényállás megállapítását is) csak az elsőfokú bíróság által elfogadott bizonyítékok alapján történhet (EBH2019.9. [54]).

[27] A tényálláshoz kötöttség a másodfokú eljárás egyik legfontosabb ténykérdést rendező szabálya, a védelmi fellebbezések az eltérő minősítésre irányulóan lényegében a bizonyítékok törvényes elsőbírósági értékelésén keresztül támadták a megalapozott tényállást, mely az idézett elv folytán eredményre nem vezethetett a Be. 593. § (1)-(3) bekezdéséből következően.

[28] Az első fokon eljáró bíróságnak az ügyben alapos, széleskörű bizonyítást folytatott le, az ügy eldöntése szempontjából lényeges személyi és tárgyi jellegű, közvetlen, közvetett és származékos bizonyítékokat megvizsgálta és azokat egyenként és összességében is hibátlanul, a logika törvényei, az észszerű gondolkodás szabályai szerint értékelte. A vallomások nagy gondossággal, több oldalról, részletekbe menően elemezte és nem vétett hibát a mérlegelés során. A felülbírált ügyben az indokolás alapos, a bíróság valódi értékelő tevékenységéről adott számot.

[29] Valamennyi releváns tényre alapos bizonyítást vezetett, számba vette a vádlottak eljárás során előadott vallomásait, majd azokat egymással és a további bizonyítékokkal is megfelelően összevetette. Hibátlanul és a szükséges körben indokolta és elemezte az egyes vádlottak vallomásait abban a körben, hogy az mennyiben fogadható el és az egymásnak ellentmondó, vallomásrészeket egymással és a tanúk vallomásaival összevetve, valamint az eljárás során beszerzett és a törvényes eljárás rendje szerint tárgyalás anyagává tett, megfelelően megindokolt bizonyítékokra alapította.

[30] Az elsőfokú bíróság részletes és körültekintő indokolással vetette el a Terhelt I. rendű vádlott által előterjesztett azon védekezést, mely szerint a tőle lefoglalt kábítószer III.r. III. rendű vádlott vitte neki, kölcsön fedezetéül.

[31] Terhelt I. vádlott nem adott elfogadható magyarázatot arra, hogy hogyan került a kokain a személygépkocsijának hátsó ülésére. Azt állította ugyanis, hogy ő azt III.r.től kapta egy 6.000.000 forintos kölcsönért fedezetként és amikor hirtelen elzavarta III.r.t, mert látta, hogy valaki jött hozzájuk autóval, akkor ezért bedobta a gépkocsija hátsó ülésére. Azonban azt is elmondta, és ezt alátámasztotta tanú3 tanú is, hogy az érkező tanú3nak megmutatta a kokaint. Sőt, olyan vallomása is volt, mely szerint még egyszer elővette azt, és mérlegen le is mérte kíváncsiságból. Arra már nem adott azonban magyarázatot, hogy miután kétszer is elővette a gépkocsi hátsó üléséről, miért tette azt oda vissza.

[32] Terhelt I. rendű vádlottnak azon védekezésével kapcsolatban, hogy mind II. II. rendű, mind III.r. III. rendű vádlottak azért tettek rá terhelő vallomást, mert valószínűleg nyomás alá helyezték őket ebből a célból, rámutat az ítéltábla arra, hogy a II. és a III. rendű vádlottak beismerték a kábítószer-kereskedelem vonatkozásában a cselekményüket, sem nekik, sem pedig a nyomozhatóságnak vagy az ügyészségnek nem állt érdekében az, hogy éppen Terhelt I. rendű vádlott személyében kreálják valótlanul azt, akitől e két vádlott a kábítószeret beszerezte. Nem fogadható el az a gondolatmenet, amely szerint a II. és III. rendű vádlottak ismeretlen személytől beszerezték a kábítószer, amelyet náluk megtaláltak, illetve amelyet eladtak, és amikor ez felderítésre került, akkor a III. rendű vádlott élettársának javaslatára az ügyészség úgy döntött, hogy legyen Terhelt I. rendű vádlott az a személy, akitől ők ezt beszerezték, és ennek érdekében tegyenek ilyen tartalmú vallomást. Nincs arra magyarázat, hogy miért éppen Terhelt I., mintegy random személy került az ügyészség fókuszpontjába.

[33] Azt III.r. III. rendű vádlott sem tagadta, hogy üzleti kapcsolatban is állt Terhelt I. rendű vádlottal, kesztyűk forgalmazása ügyében. Ennek megfelelően nem is volt szükséges ezt bizonyítani, ezért a Terhelt I. rendű vádlott telefonjában újólág fellelt üzenetváltások tárgyalás anyagává tételévé vonatkozó bizonyítási indítványt az ítéltábla elutasította.

[34] Ugyanakkor megjegyzést igényel az hogy a bizonyítási indítványok elutasításának nem lehet az időszerűség és a költséghatékonyság az indoka (elsőfokú ítélet [79] bekezdés). Mindamellet helytállóan utasította el az elsőfokú bíróság a Terhelt I. rendű vádlott védője által előterjesztett, további igazságügyi toxikológiai illetve vegyész szakértői bizonyításra irányuló indítványát, tekintettel arra hogy a szakértő véleménye világos és aggálytalan, így további bizonyítás a felderített tényállás mellett szükségtelen.

[35] A tényállás ítéltábla általi kiegészítésének indoka az volt, hogy az elsőfokú bíróság elmulasztotta megállapítani a Terhelt I. rendű vádlott által a III.r. III. rendű vádlottnak átadott valamennyi kábítószer hatóanyag tartalmát, csupán a II. II. rendű és III.r. III. rendű vádlottaktól ebből lefoglalt rész hatóanyag tartalmát rögzítette. Az ítéltábla ezt a vegyész szakértői vélemény alapján, visszaszámolás útján meg tudta állapítani.

[36] Az elsőfokú bíróság a tényállás alapján okszerűen következtetett Terhelt I. rendű vádlott bűnösségére, és az elkövetett cselekmény anyagi jogi minősítése is helyes.

[37] A jogi indokolás körében a [34] bekezdést helyesbíti annyiban, hogy a Terhelt I. rendű vádlott terhére róható, tőle lefoglalt, valamint a II.r. II. rendű és III.r. III. rendű vádlottnak általa eladott kábítószeres összesített hatóanyag tartalma a jelentős mennyiség alsó határának 212,8 %-a volt.

[38] Ezek alapján az elsőfokú bíróság törvényesen minősítette a Terhelt I. rendű vádlott terhére megállapított bűncselekményt a Btk. 176. § (1) bekezdés 3. fordulatában meghatározott, és (3) bekezdés szerint minősülő, jelentő mennyiségű kábítószerre elkövetett kábítószer-kereskedelem büntettének.

[39] Helytálló az, hogy a cselekményt az (1) bekezdés 3. fordulata szerinti forgalomba hozatallal elkövetettnek tekintette, hiszen Terhelt I. rendű vádlott a kábítószer egy alkalommal adta át III.r. III. rendű vádlott részére, így a 4. fordulat szerinti kereskedéssel elkövetés nem állapítható meg a terhére.

[40] Ennek megfelelően az elsőfokú ítélet [80] bekezdésében az ítéltábla a Btk. 176. § (1) bekezdés IV. fordulatára utalást a 3. fordulatra helyesbíti.

[41] A büntetés kiszabása során irányadó alanyi és tárgyi bűnösségi körülményeket a törvényszék helyesen tárta fel.

[42] További enyhítő körülményként értékelte azonban az ítéltábla a Be. 564. § (4) bekezdésének b) pontja szerint a büntetőeljárás elhúzódását is a 2/2017. (II. 10.) AB határozat nyomán kialakult gyakorlatnak megfelelően, azt, hogy az elsőfokú ítélet kihirdetése óta további több, mint két év telt el. Bár ezen időmúlás tekintetében a bíróságot mulasztás nem terheli, azonban semmiképpen nem róható a vádlott terhére az, hogy a vele szemben folyamatban lévő másodfokú büntető eljárás alatt kiadására került sor a német hatóságok részére.

[43] A büntetés kiszabás során igen hangsúlyos az egyéniesítés, valamint a szankciónak a tetтарыos meghatározása.

[44] Szem előtt kell tartani azt is, hogy a hasonló jellegű és súlyú bűncselekmények elkövetőit hasonló mértékű büntetéssel kell sújtani. Ezért az ítéltábla áttekintette az általa korábban kábítószer-kereskedelem büntette miatt indult eljárásokban kiszabott büntetéseket

[45] A vádlott által elkövetett bűncselekményre vonatkozó, öt évtől húsz évig terjedő szabadságvesztés kiszabásakor irányadó Btk. 80. § (2) bekezdése szerinti középérték tizenkettő és fél év. A középértékes büntetékiszabási elv azonban pusztán orientáló jellegű szabály, nem jelent olyan kötelezettséget a bíróságokra nézve, hogy a határozott ideig tartó szabadságvesztés alkalmazásakor kizárólag a büntetési tételkeret alapján kiszámított középérték szabható ki az adott vádlottra [13/2002. (II.20.) AB határozat III.1.3. pont].

[46] Mindezeket figyelembe véve a másodfokú bíróság úgy ítélte meg, hogy a törvényszék körültekintően döntött akkor, amikor a vádlottal szemben a középérték alatti szabadságvesztés büntetés kiszabására látott lehetőséget, azonban azt is megállapította, hogy az eljárás elhúzódásából eredő, Terhelt I. rendű vádlottat ért sérelmet úgy küszöbölheti ki, hogy a vele szemben alkalmazott büntetés tartamát hat évre enyhíti, a közügyektől eltiltás mellékbüntetés helybenhagyásával.

[47] A törvénynek megfelelően szabadságvesztés végrehajtási fokozatára, a feltételes szabadságra bocsáthatóságra, a bűnjelekre és a bűnügyi költség viselésére vonatkozó elsőbírói rendelkezések.

[48] Az ítéltábla a kifejtettekre tekintettel az elsőfokú bíróság ítéletét a jelen felülbírálattal érintett Terhelt I. rendű vádlott vonatkozásában a Be. 606. § (1) bekezdése alapján részben megváltoztatta, míg helyes rendelkezéseit a Be. 605. § (1) bekezdését alkalmazva helybenhagyta.

[49] A másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költséget a Be. 613. § (2) bekezdésének a) pontja alapján az állam viseli.

Debrecen, 2025. december 15.

Dr. Gömöri Olivér s.k. a tanács elnöke, az ügy előadója, Dr. Sörös László s.k. bíró, Dr. Deák Judit s.k. bíró

Záradék: A Miskolci Törvényszék 17.B.63/2022/91. számú ítélete a fellebbezéssel érintett Terhelt I. rendű vádlott tekintetében a Debreceni Ítéltábla jelen ítéletében írt változtatásával a mai napon jogerőre emelkedett.

Debrecen, 2025. december 15.

Dr. Gömöri Olivér s.k.
a tanács elnöke